

РЕШЕНИЕ

№ 1622

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8521** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Б. Брадварски, като пълномощник на „ГОФ - СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу РЕШЕНИЕ №2147/14.06.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 23^{-ти} с-в по н.а.х. дело №16963/2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно Решение, като постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и при явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди, че в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в Наказателното постановление (НП) липсват задължителни реквизити, определени в нормативната уредба, а именно: мястото на извършване на нарушението, описание на нарушението и обстоятелството, при които е било извършено, което определя като нарушение на чл.42, ал.1, т.3 и т. 4 във вр. с чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Поддържа, че на част от документите адресът на управителя на санкционираното дружество е записан като „Л.-П. Ф217“, а на други „Л.-П. К217“. Твърди също, че в АУАН не е дадено описание на необходимите елементи, които да разкриват причинно-следствената връзка между направената констатация и обективно отговорното поведение на юридическото лице. Според касатора не са изследвани обстоятелствата относно това

дали става въпрос за постоянна трудова заетост или пък за извършването на конкретна работа за определен срок. Изтъква, че в АУАН е посочено, че лицето заварено на обекта е било общ работник, но без да е указано в какво се е изразявала работата – дали става въпрос за трудови взаимоотношения или пък за взаимоотношения между два стопански субекта за извършване на определена работа, за определен срок от време. Допълва, че в конкретния казус, в описанието на нарушението, част от елементите на съдържанието на един трудов договор са просто изброени, но не са индивидуализирани. Излага доводи, че към момента на проверката „Гоф - Строй“ ЕООД не е имал качеството на работодател и че не са били налице елементите на трудово правоотношение. Алтернативно претендира, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН и моли съда да отмени обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменено НП №23-2100056/15.11.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ (ДИТ), представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юр. И. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Претендира за разноски.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №23-2100056/15.11.2021г., на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ), на „Гоф - Строй“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за това, че при изрешена на 06.10.2021г. проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на ДИТ, е установено, че дружеството, в качеството му на работодател, не е уредило като трудови отношенията по предоставяне на работна сила от В. В. Д., като не е сключило с последния трудов договор в писмена форма, с което е нарушило разпоредбата на чл.62, ал.1 във вр. с чл.1, ал.2 КТ.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРЕДНО НП №23-2100056/15.11.2021г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът „Гоф - Строй“ ЕООД, в качеството му на работодател, е извършило вмененото му нарушение по чл.62, ал.1 във вр. с чл.1, ал.2 КТ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Настоящият решаващ състав намира за неоснователни възраженията на касатора, че

при постановяване на обжалваното съдебно решение са допуснати нарушения на процесуалния и на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.62, ал.1 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма, а по аргумент на чл.1, ал.2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. От друга страна, съгласно §1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КТ „работодател” е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа.

В процесния случай е безспорно доказано, че към датата на извършване на проверката - 06.10.2021г., В. Д. не е имал сключен трудов договор с касатора „Гоф - Строй“ ЕООД, в качеството му на работодател. Това обстоятелство не е спорно по делото. Вместо трудов договор обаче, между дружеството и работника е бил налице граждански такъв. Спорен е въпросът дали характерът на сключения между страните договор е граждански или трудът, престиран от В. Д. за дружеството разкрива белезите на труд, който следва да се осъществи по трудово правоотношение. Два дни след извършване на проверката бил сключен и трудов договор №00000024/08.10.2021г. между посочените по-горе лица.

Съществените елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл.66 КТ. Решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. И при трудовия договор и при договора за изработка едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа, каквато в случая е изпълнявал В. Д.. По гражданския договор се дължи т. нар. овеществен труд – постигане на определен резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя – на установен трудов ред и трудова дисциплина.

В случая са налице основните елементи на трудовото правоотношение, както и присъщата му зависимост на работник от работодател, което се установява от документите, приложени към делото. По отношение на работното време, видно от приложената декларация и книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа, трудът е полаган системно от 09.00 до 16.00 часа, с почивни дни събота и неделя. Мястото на полагане на труд е в [населено място], [улица], магазин „Л. – П. Ф217“. Лицето – общ работник, в действителност е поставено в зависимост по отношение избора си на работно време, т.е. не е бил свободен в избора си на дни, в които да извършва възложените му задачи на строителния обект. Налице е йерархическа зависимост между лицето Д. спрямо юридическото лице „Гоф - Строй“ ЕООД, с елементи на установен трудов ред. Налице е установена ритмична последователност на заплащането – „по 60 (шестдесет) лева на ден“, докато при договора за изработка, регламентиран в Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), ако нищо не е уговорено, възнаграждението се дължи при предаване на работата на възложителя. Обикновено при този вид облигационни договори действието им се прекратява с изпълнение на възложената работа, като по принцип липсва повтаряемост при осъществяването му. Така представеният по делото граждански договор – с оглед на

уговореното в него, има белезите на трудов такъв и прикрива съществуващо трудово правоотношение. С договора е уговорена типична трудова функция на изпълнителя в условията на продължителност, непрекъснатост и повтаряемост при осъществяването ѝ, на едно и също работно място и заплащане на възнаграждение. Посоченото се потвърждава и от сключения два дни след проверката трудов договор, който доказва дългосрочните намерения, които е имал работодателят спрямо лицето Д., с който са му определени сходни задължения и длъжност.

Предвид анализа на всички представени по делото писмени доказателства, съдът намира, че характерът на правоотношението между В. Д. и „Гоф - Строй“ ЕООД е трудов. Поради това, липсата на трудов договор към деня на проверката на строителния обект води до нарушение на правилата на КТ. Следователно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор.

Неоснователни са възраженията на оспорващия по отношение на мястото на извършване на нарушението, описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Настоящата съдебна инстанция намира, че в конкретния случай е ясно мястото на извършване на нарушението. Безспорно е, че в обстоятелствената част на АУАН, на НП и на протокола от извършена проверка, като място на извършване на нарушението е записано магазин Л. – П. Ф217, намиращ се в [населено място], [улица]. Еднократно изписаният само в призовката по чл.45, ал.1 АПК различен номер на супермаркет, а именно Л. П. К217, съдът възприема като техническа грешка, която не е засегнала правото на защита на наказаното лице да разбере точното място на нарушението. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Посочени са фактите, от които следва, че в случая се касае за системно, а не за инцидентно предоставяне на работна сила, доколкото лицето Д. се е съгласило да полага труд като „общ работник“, на точно определено работно място, с точно определено работно време и при определени работни дни в седмицата, за което е уговорено възнаграждение. Не са извършени нарушения на разпоредбите на чл.42, ал.1, т.3 и чл.42, ал.1, т.4 във вр. с чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, тъй като същите изискват посочване в АУАН, респ. в НП, на мястото на извършаване на нарушението, описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, които в случая са конкретно посочени и се потвърждават от всички доказателства по делото.

Правилно първостепенният съд е определил като справедлив размера на наложеното административно наказание – малко над законоустановения минимум, като се е съобразил с обстоятелството, че са установени повече от едно нарушения от същия вид, както и че според изричната норма на чл.415в, ал.2 КТ не са маловажни нарушенията на чл.61, ал.1, чл.62, ал.1 и ал.3 и на чл.63, ал.1 и ал.2 КТ и следователно по отношение на тях е неприложим институтът на чл.28 ЗАНН.

По изложените доводи решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -

град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2147/14.06.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 23^{-ти} с-в по н.а.х. дело №16963/2021г.

ОСЪЖДА „ГОФ - СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА Софийска област“, с адрес: [населено място], [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по к.а.х. дело №8521/2022г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.